

TILSKIPUN EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS 2009/110/EB

2012/EES/7/10

frá 16. september 2009

um stofnun og rekstur rafeyrisfyrirtækja og varfærnisefirlit með þeim, breytingu á tilskipunum 2005/60/EB og 2006/48/EB og um niðurfellingu á tilskipun 2000/46/EB (*)

EVROÞUNGID OG RAD EVROPUSAMBANDSINS HAGA,

endurskoða tilskipunina þar sem sum ákvæði hennar voru talin hafa komið í veg fyrir tilkomu raunverulegs innri markaðar fyrir þjónustu með rafeyri og þróun slíkrar notendavænnar þjónustu.

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum fyrsta og þriðja málslið 2. mgr. 47. gr. og 95. gr. hans,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar,

með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndar Evrópubandalaganna¹,

með hliðsjón af álitum Seðlabanka Evrópu⁽²⁾,

í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 251. gr. sáttmálans⁽³⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2000/46/EB frá 18. september 2000 um stofnun og rekstur rafeyrisfyrirtækja og eftirlit með þeim⁴ var samþykkt til að bregðast við tilkomu nýs búnaðar fyrir rafrænar fyrirframgreiðslur og var ætlað að mynda skýran lagaramma til að styrkja innri markaðinn og tryggja um leið fullnægjandi stig varfærnisefirlits.
- 2) Í greinargerð sinni um tilskipun 2000/46/EB lagði framkvæmdastjórnin áherslu á þörfina á að

- 3) Með tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2007/64/EB frá 13. nóvember 2007 um greiðsluþjónustu á innri markaðinum⁵ var settur nútímalegur og samræmdur lagarammi um greiðsluþjónustu, þ.m.t. samræming á innlendum ákvæðum um varfærnisefirlit með nýjum flokki greiðslumiðlana, nánar tiltekið greiðslustofnunum.

- 4) Með það að markmiði að afnema aðgangshindranir að markaði og stuðla að stofnun og rekstri viðskiptastarfsemi sem felst í útgáfu rafeyris, þarf að endurskoða reglurnar sem rafeyrisfyrirtæki eiga að lúta til að tryggja öllum greiðslumiðlunum jöfn samkeppnisskilyrði.

- 5) Rétt þykir að takmarka beitingu þessarar tilskipunar við greiðslumiðlanir sem gefa út rafeyri. Þessi tilskipun gildir ekki um peningaleg verðmæti sem geymd eru í búnaði fyrir fyrirframgreiðslur og sem aðeins er ætlað að taka á sértekum þörfum á takmarkaðan hátt, þar sem handhafi rafeyrisins getur aðeins keypt vörur eða þjónustu fyrir þeirra tilstilli á athafnasvæði útgefanda rafeyrisins, eða innan afmarkaðs þjónustukerfis í beinu viðskiptasambandi við viðurkenndan útgefanda, eða þar sem aðeins er hægt að nota hann til að fá takmarkað úrval vöru og þjónustu. Búnaður telst notaður innan afmarkaðs þjónustukerfis ef aðeins er hægt að nota hann til að kaupa vörur eða þjónustu í tiltekinni verslun eða verslanakeðju, eða vegna þess að aðeins er hægt að nota hann til að fá takmarkað úrval vöru eða þjónustu, óháð landfræðilegri staðsetningu greiðslustaðarins.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 267, 10.10.2009, bls. 7. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 120/2010 frá 10. nóvember 2010 um breytingu á IX viðauka (Fjármálapjónusta) við EES-samninginn, sjá EES-viðbætur við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 12, 3.3.2011, bls. 20.

(¹) Álit frá 26. febrúar 2009 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum ESB).

(²) Stjtið. ESB C 30, 6.2.2009, bls.1.

(³) Álit Evrópuþingsins frá 24. apríl 2009 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum ESB) og ákvörðun ráðsins frá 27. júlí 2009.

(⁴) Stjtið. EB L 275, 27.10.2000, bls. 39.

(⁵) Stjtið. ESB L 319, 5.12.2007, bls. 1.

Þessi búnaður getur tekið til viðskiptakorta, eldsneytiskorta, meðlimakorta, korta fyrir almenningsangöngur, matarmiða eða miða vegna þjónustu (t.d. fyrir dagvistun barna, eða fyrir félagsleg kerfi eða þjónustukerfi sem notuð eru til að niðurgreiða laun starfsfólks sem annast húsværk, s.s. þrif, straujun og garðvinnu), sem stundum falla undir sérstakan skatt eða lagaramma vinnumarkaðarins sem ætlað er að stuðla að notkun slíks búnaðar til að ná þeim markmiðum sem mælt er fyrir um í félagsmálalöggjöf. Ef slíkur búnaður með sérstakan tilgang þróast yfir í almennan búnað gildir undanþágan frá gildissviði þessarar tilskipunar ekki lengur. Búnaður sem hægt er að nota í verslunum skráðra kaupmanna er ekki undanþeginn gildissviði þessarar tilskipunar þar sem slíkur búnaður er venjulega notaður í sístækkandi kerfi þjónustuveitanda.

- 6) Einnig þykir rétt að þessi tilskipun gildi ekki um peningaleg verðmæti sem notuð eru til að kaupa stafrænar vörur eða þjónustu ef rekstraraðilinn, með skírskotun til eðlis vörunnar eða þjónustunnar, eykur innra virði þeirra, t.d. með aðgangs-, leitar- eða miðlunarkerfi, að því tilskildu að aðeins sé hægt að nota þær vörur eða þjónustu sem um ræðir með stafrænum búnaði, t.d. farsíma eða tölvu, og að því tilskildu að rekstraraðili fjarskiptabúnaðar, stafræns búnaðar eða upplýsingatækni sé ekki einvörðungu milliliður milli notanda greiðsluþjónustu og afhendingaraðila vöru og þjónustu. Hér gildir að áskrifandi að farsíma eða öðrum stafrænum kerfum greiðir rekstraraðila netkerfis beint og hvorki er um að ræða bein tengsl greiðslu né bein tengsl skuldara og lánardrottins milli áskrifanda netsins og þriðja aðila, sem er birgir, hvað varðar vörur eða þjónustu sem afhentar eru sem hluti af viðskiptunum.
- 7) Það er við hæfi að taka upp skýra skilgreiningu á rafeyri til að gera hann tæknilega hlutlausan. Skilgreiningin skal taka til allra aðstæðna þar sem greiðslumiðlunin gefur út fyrirframgreidd geymd verðmæti í skiptum fyrir fjármuni sem nota má til greiðslu, þar sem þriðji aðili samþykkir slíka greiðslu.
- 8) Skilgreiningin á rafeyri skal ná yfir rafeyri, hvort sem hann er geymdur í greiðslubúnaði í eigu handhafa rafeyrisins eða í fjargeymslu á netþjóni í umsjá hans gegnum sérstakan reikning fyrir rafeyri. Skilgreiningin skal vera nógu víð til að hún hindri ekki tækniþróun og skal ekki aðeins taka til alls rafeyrisbúnaðar sem völ er á nú á markaði heldur einnig búnaðar sem þróunin kann að hafa í för með sér.
- 9) Varfærniseftirlitsreglur fyrir rafeyrisfyrirtæki skal endurskoða og samræma betur áhættunni sem þau standa frammi fyrir. Reglurnar skulu einnig samræmast varfærniseftirlitsreglunum sem gilda um greiðslufyrirtæki samkvæmt tilskipun 2007/64/EB. Í þessu tilliti skulu viðeigandi ákvæði tilskipunar 2007/64/EB gilda að breyttu breytanda um rafeyrisfyrirtæki, með fyrirvara um ákvæði þessarar tilskipunar. Vísun til „greiðslustofnunar“ í tilskipun 2007/64/EB þarf því að lesa sem vísun til

rafeyrisfyrirtækis, vísun til „greiðslumiðlunar“ þarf að lesa sem vísun til starfsemi greiðslumiðlana og útgáfu rafeyris, vísun til „notanda greiðslumiðlunar“ þarf að lesa sem vísun til notanda greiðslumiðlunar og handhafa rafeyris, vísun til „þessarar tilskipunar“ þarf að lesa sem vísun til tilvísunar 2007/64/EB og þessarar tilskipunar, vísun til II. bálks í tilskipun 2007/64/EB þarf að lesa sem vísun til II. bálks í tilskipun 2007/64/EB og II. bálks í þessari tilskipun, vísun til 6. gr. í tilskipun 2007/64/EB þarf að lesa sem vísun til 4. gr. í þessari tilskipun, vísun til 1. mgr. 7. gr. í tilskipun 2007/64/EB þarf að lesa sem vísun til 1. mgr. 5. gr. í þessari tilskipun, vísun til 2. mgr. 7. gr. í tilskipun 2007/64/EB þarf að lesa sem vísun til 6. mgr. 5. gr. í þessari tilskipun, vísun til 8. gr. í tilskipun 2007/64/EB þarf að lesa sem vísun til 2.–5. mgr. 5. gr. í þessari tilskipun, vísun til 9. gr. í tilskipun 2007/64/EB þarf að lesa sem vísun til 7. gr. í þessari tilskipun, vísun til 1. mgr. 16. gr. í tilskipun 2007/64/EB þarf að lesa sem vísun til c til e-liðar 1. mgr. 6. gr. í þessari tilskipun og vísun til 26. gr. í tilskipun 2007/64/EB þarf að lesa sem vísun til 9. gr. í þessari tilskipun.

- 10) Viðurkennt er að rafeyrisfyrirtæki dreifa rafeyri, þ.m.t. með því að selja eða endurselja rafeyrisbúnað til almennings, búi með því til leið til að dreifa rafeyri til viðskiptavina, eða innleysa rafeyri að kröfu þeirra eða bæta á rafeyrisbúnað þeirra, í gegnum einstaklinga eða lögaðila fyrir þeirra hönd, í samræmi við kröfur sem viðskiptalíkon þeirra útheimta. Þrátt fyrir að rafeyrisfyrirtæki eiga ekki að hafa leyfi til að gefa út rafeyri með milligöngu umboðsmanna ætti þeim eigi að síður að vera heimilt að inna af hendi þá greiðsluþjónustu sem talin er upp í viðauka við tilskipun 2007/64/EB gegnum umboðsaðila, að uppfylltum skilyrðum í 17. gr. í þessari tilskipun.
- 11) Þörf er á reglum fyrir stofnfé auk bindingu fjármagns vegna starfsemi til að tryggja viðeigandi stig neytendaverndar og traustan og varkáran rekstur rafeyrisfyrirtækja. Þegar tekið er tillit til sérhæfni rafeyris skal kveða á um viðbótaraðferð við útreikning á bindingu fjármagns vegna starfsemi. Full gætni að því er varðar eftirlit skal viðhöfð til að tryggja að farið sé með samskonar áhættu á sama hátt hvað varðar allar greiðslumiðlanir, og að útreikningsaðferðin taki til sérstakra aðstæðna í viðskiptum í tilteknu rafeyrisfyrirtæki. Að auki skal gera ráðstafanir til að þess sé krafist af rafeyrisfyrirtækjum að þau haldi fjármunum handhafa rafeyris aðskildum frá fjármunum rafeyrisfyrirtækisins vegna annarrar starfsemi. Rafeyrisfyrirtæki skulu einnig falla undir skilvirkar kröfur um varnir gegn peningaþvætti og fjármögnun hryðjuverka.

- 12) Rekstur greiðslukerfa er starfsemi sem er ekki einskorðuð við sérstaka flokka fyrirtækja. Mikilvægt er þó að viðurkenna að það gildir ekki aðeins um greiðslufyrirtæki heldur einnig rafeyrisfyrirtæki að þau geta starfrækt greiðslukerfi.
- 13) Útgáfa rafeyris telst ekki innlánastarfsemi samkvæmt tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2006/48/EB frá 14. júní 2006 um stofnun og rekstur lánastofnana⁽¹⁾, með hliðsjón af sérkennum hans sem rafræns staðgengils fyrir mynt og peningaseðla, sem yfirleitt skal nota til greiðslu lágra fjárhæða og ekki í sparnaðarskyni. Rafeyrisfyrirtækjum skal ekki vera heimilt að veita lán af þeim fjármunum sem tekið er við eða sem geymdir eru í þeim tilgangi að gefa út rafeyri. Þá skal útgefendum rafeyris hvorki vera heimilt að greiða vexti né aðrar bætur, nema bæturnar tengist því ekki hversu lengi handhafi rafeyrisins sé handhafi rafeyris. Meðal skilyrða fyrir veitingu og viðhaldi starfsleyfis fyrir rafeyrisfyrirtæki skulu vera varfærniskröfur sem eru í réttu hlutfalli við rekstraráhættu og fjárhagslega áhættu sem fylgja starfsemi þess háttar fyrirtækja í tengslum við útgáfu rafeyris, óháð annarri viðskiptastarfsemi á vegum rafeyrisfyrirtækisins.
- 14) Þó er nauðsynlegt að viðhalda jöfnum samkeppnisskilyrðum milli rafeyrisfyrirtækja og lánastofnana með tilliti til útgáfu rafeyris til að tryggja sanngjarna samkeppni fyrir sömu þjónustu milli fleiri fyrirtækja í þágu handhafa rafeyris. Þetta takmark á að nást með því að vega einfaldari sérkenni varfærniseftirlitsreglnanna, sem eiga við um rafeyrisfyrirtæki, móti ákvæðum sem eru strangari en þau sem gilda um lánastofnanir, einkum að því er varðar varðveislu fjármuna handhafa rafeyris. Vegna mikilvægis þess að varðveita fjármunina er nauðsynlegt að upplýsa lögbær yfirvöld fyrirfram um allar efnislegar breytingar, s.s. á varðveisluráðstöfunum, lánastofnunum þar sem varðir fjármunir eru varðveittir, eða á váttryggingafélögum eða lánastofnunum sem tryggja eða ábyrgjast fjármunina sem varðveittir eru.
- 15) Reglur um útibú rafeyrisfyrirtækja sem hafa aðalskrifstofu sína í löndum utan Bandalagsins skulu vera hliðstæðar í öllum aðildarríkjum. Mikilvægt er að kveða á um að slíkar reglur séu ekki hagstæðari en þær sem gilda um útibú rafeyrisfyrirtækja sem hafa aðalskrifstofu sína í öðru aðildarríki. Bandalagið skal geta gert samninga við þriðju lönd sem gera ráð fyrir
- beitingu reglna sem veita útibúum rafeyrisfyrirtækja með aðalskrifstofu í löndum utan Bandalagsins sömu réttindi á yfirráðasvæðum þess. Útibú rafeyrisfyrirtækja með aðalskrifstofu í löndum utan Bandalagsins skulu hvorki njóta góðs af staðfesturétti skv. 43. gr. sáttmálans í öðrum aðildarríkjum en þeim þar sem þau hafa staðfestu né frelsi til að veita þjónustu skv. 2. málsgrein 49. gr. sáttmálans.
- 16) Rétt er að leyfa aðildarríkjum að fella niður beitingu tiltekinna ákvæða þessarar tilskipunar að því er varðar fyrirtæki sem aðeins gefa út rafeyri í lágum fjárhæðum. Fyrirtæki sem njóta góðs af slíki niðurfellingu skulu ekki eiga rétt á að beita staðfesturétti eða frelsi til að veita þjónustu, og þau skulu ekki beita þessum réttindum óbeint sem aðilar að greiðslukerfi. Þó er æskilegt að skrá upplýsingar um allar einingar sem veita rafeyrisþjónustu, þ.m.t. þær sem njóta góðs af niðurfellingu. Í því skyni skulu aðildarríkin færa þessar einingar í skrá um rafeyrisfyrirtæki.
- 17) Af varfærnisástæðum skulu aðildarríki tryggja að einungis rafeyrisfyrirtæki sem til þess hafa starfsleyfi, eða sem njóta góðs af niðurfellingu í samræmi við þessa tilskipun, lánastofnanir með starfsleyfi í samræmi við tilskipun 2006/48/EB, póstgírústofnanir sem landslög leyfa að gefi út rafeyri, stofnanir sem vísað er til í 2. gr. í tilskipun 2006/48EB, Seðlabanki Evrópu, seðlabankar einstakra aðildarríkja þegar þeir koma ekki fram sem yfirvald í peningamálum eða önnur opinber yfirvöld og aðildarríki eða svæðisbundin eða staðbundin yfirvöld þeirra þegar þau gegna hlutverki opinberra yfirvalda, geti gefið út rafeyri.
- 18) Rafeyrir þarf að vera innleysanlegur til að viðhalda trausti handhafa rafeyrisins á honum. Að rafeyrir sé innleysanlegur merkir ekki að líta beri á fjármuni, sem tekið er við í skiptum fyrir rafeyri, sem innlán eða aðra endurgreiðanlega fjármuni að því er varðar tilskipun 2006/48/EB. Innlausn skal vera möguleg hvenær sem er, á nafnverði og án möguleika á samkomulagi um lágmark fyrir innlausn. Innlausn skal að jafnaði vera ókeypis. Í tilvikum sem tilgreind eru í þessari tilskipun skal þó vera gerlegt að krefjast hlutfallslegs og kostnaðarmiðaðs gjalds með fyrirvara um innlenda löggjöf um skatta- eða félagsmál eða hvers konar skuldbindingar útgefanda rafeyrisins samkvæmt annarri viðeigandi löggjöf Bandalagsins eða aðildarríkja, s.s. varnir gegn peningabætti og fjármögnun hryðjuverka, allar aðgerðir til að frysta fjármuni og hver önnur séráðstöfun í tengslum við forvarnir og rannsóknir á glæpum.

(¹) Stjótt. ESB L 177, 30.6.2006, bls. 1.

- 19) Handhafar rafeyris skulu hafa aðgang að kær- og úrlausnarmeðferð utan réttar við lausn deilumála. Í þessu tilliti skulu viðeigandi ákvæði 5. kafla IV. bólsks við tilskipun 2007/64/EB því gilda að *breyttu breytanda* í samhengi þessarar tilskipunar, með fyrirvara um ákvæði hennar. Vísun í „greiðslumiðlun“ í tilskipun 2007/64/EB þarf því að lesa sem vísun til útgefanda rafeyris, vísun í „notanda greiðsluþjónustu“ þarf að lesa sem vísun til handhafa rafeyris og vísun í III. og IV. bólk við tilskipun 2007/64/EB sem vísun í III. bólk við þessari tilskipun.
- 20) Nauðsynlegar ráðstafanir til framkvæmdar þessari tilskipun skulu samþykktar í samræmi við ákvörðun ráðsins 1999/468/EB frá 28. júní 1999 um reglur um meðferð framkvæmdavalds sem framkvæmdastjórninni er falið ⁽¹⁾.
- 21) Framkvæmdastjórninni skal einkum veitt umboð til að samþykkja framkvæmdarákvæði til að taka mið af verðbólgu eða tæknipróun og markaðspróun og tryggja samleitna beitingu undanþágnanna frá þessari tilskipun. Þar eð þessar ráðstafanir eru almenns eðlis og þeim er ætlað að breyta veigalitlem þáttum þessarar tilskipunar verður að samþykkja þær í samræmi við stjórnsýslumálsmeðferð með athugun sem kveðið er á um í 5. gr. a í ákvörðun 1999/468/EB.
- 22) Endurskoða þarf skilvirka framkvæmd þessarar tilskipunar. Þess skal því krafist af framkvæmdastjórninni að hún leggi fram skýrslu þremur árum eftir að frestur til lögleiðingar þessarar tilskipunar rennur út. Aðildarríkin skulu láta framkvæmdastjórninni í té upplýsingar hvað varðar beitingu sumra ákvæða þessarar tilskipunar.
- 23) Í þágu réttarvissu þarf bráðabirgðafyrirkomulag til að tryggja að rafeyrisfyrirtæki sem hafa hafið starfsemi sína í samræmi við landslög sem varðar lögleiðingu tilskipunar 2000/46/EB geti haldið áfram þessari starfsemi innan viðkomandi aðildarríkis í tilgreindan tíma. Sá tími skal ekki vera lengri hvað varðar rafeyrisfyrirtæki sem hafa notið góðs af undanþágunni í 8. gr. tilskipunar 2000/46/EB.
- 24) Í þessari tilskipun er sett fram ný skilgreining á rafeyri en útgáfa á honum getur haft ávinning af frávikunum í 34. og 53. gr. tilskipunar 2007/64/EB. Því skal breyta hinum einfölduðu reglum um könnun á áreiðanleika viðskiptamanna fyrir rafeyrisfyrirtæki samkvæmt tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2005/60/EB frá 26. október 2005 um að koma í veg fyrir notkun fjármálakerfisins til peningþvættis og fjármögnunar hryðjuverka ⁽²⁾.
- 25) Samkvæmt tilskipun 2006/48/EB er litið svo á að rafeyrisfyrirtæki séu lánastofnanir þó að þau geti hvorki tekið á móti innlánum né veitt fjármuni frá almenningi að láni. Miðað við reglurnar sem settar eru fram í þessari tilskipun er við hæfi að breyta skilgreiningunni á lánastofnun í tilskipun 2006/48/EB til að tryggja að ekki sé litið svo á að rafeyrisfyrirtæki séu lánastofnanir. Lánastofnunum skal þó áfram heimilt að gefa út rafeyri og annast þá starfsemi í öllu Bandalaginu, svo framarlega sem þær hafa hlotið gagnkvæma viðurkenningu og heyri undir heildarreglur um varfærnisefirlit í samræmi við löggjöf Bandalagsins á sviði bankastarfsemi. Til þess að viðhalda jöfnum samkeppnis skilyrðum skulu lánastofnanir þó á hinn bóginn geta annast þá starfsemi í gegnum dótturfyrirtæki samkvæmt reglum þessarar tilskipunar um varfærnisefirlit, frekar en samkvæmt tilskipun 2006/48/EB.
- 26) Ákvæði þessarar tilskipunar koma í stað allra samsvarandi ákvæða í tilskipun 2000/46/EB. Því ber að fella tilskipun 2000/46/EB úr gildi.
- 27) Þar eð aðildarríkin geta ekki fyllilega náð markmiði þessarar tilskipunar vegna þess að það krefst samræmingar margra ólíkra reglna, sem gilda innan lagakerfa hinna ýmsu aðildarríkja, og markmiðin nást því betur á vettvangi Bandalagsins, getur Bandalagið samþykkt ráðstafanir í samræmi við dreifræðisregluna, sem mælt er fyrir um í 5. gr. sáttmálans. Í samræmi við meðalhófsregluna, eins og hún er sett fram í þeirri grein, er ekki gengið lengra en nauðsyn krefur í þessari tilskipun til að ná þessu markmiði.
- 28) Í samræmi við 34. lið samstarfssamningsins milli stofnana um betri lagasetningu³ eru aðildarríkin hvött til að taka saman, fyrir sig og í þágu Bandalagsins, eigin töflur sem sýna, eftir því sem við verður komið, samsvörun milli þessarar tilskipunar og ráðstafananna til að lögleiða hana og að birta þær,

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

I. BÁLKUR

GILDISSVIÐ OG SKILGREININGAR

1. gr.

Efni og gildissvið

1. Í þessari tilskipun eru settar reglur um rekstur starfsemi sem felst í að gefa út rafeyri, og skulu aðildarríkin í því skyni viðurkenna eftirfarandi flokka útgefanda rafeyris:

⁽¹⁾ Stjútíð. EB L 184, 17.7.1999, bls. 23.

⁽²⁾ Stjútíð. ESB L 309, 25.11.2005, bls. 15.

⁽³⁾ Stjútíð. ESB C 321, 31.12.2003, bls.1.

- a) lánastofnanir eins og þær eru skilgreindar í 1. lið 4. gr. tilskipunar 2006/48/EB, þ.m.t., í samræmi við landslög, útibú þeirra í merkingu 3. liðar 4. gr. í þeirri tilskipun, ef slíkt útibú er innan Bandalagsins og aðalskrifstofa þess er utan Bandalagsins, í samræmi við 38. gr þeirrar tilskipunar,
- b) rafeyrisfyrirtæki eins og þau eru skilgreind í 1. lið 2. gr. þessarar tilskipunar, þ.m.t. í samræmi við 8. gr. þessarar tilskipunar og landslög, útibú þeirra ef slíkt útibú er innan Bandalagsins og aðalskrifstofa þess utan Bandalagsins,
- c) póstgíróstofnanir, sem hafa rétt samkvæmt landslögum til að gefa út rafeyri,
- d) Seðlabanki Evrópu og seðlabankar einstakra ríkja þegar þeir starfa ekki á eigin vegum sem yfirvald í peningamálum eða önnur opinber yfirvöld,
- e) aðildarríki eða svæðisbundin eða staðbundin yfirvöld þeirra, þegar þau starfa á eigin vegum sem opinber yfirvöld.
2. Í ákvæðum II. bóls þessarar tilskipunar er mælt fyrir um stofnun og rekstur rafeyrisfyrirtækja og varfærnisefirlit með þeim.
3. Aðildarríkin geta undanþegið stofnanirnar, sem um getur í 2. gr. tilskipunar 2006/48/EB, frá öllum eða hluta ákvæða II. bóls þessarar tilskipunar, að undanskildum þeim sem um getur í fyrsta og öðrum undirlið þeirrar greinar.
4. Þessi tilskipun gildir ekki um peningaleg verðmæti sem geymd eru í búnaði sem undanþágur gilda um eins og tilgreint er í k-lið 3. gr. í tilskipun 2007/64/EB.
5. Þessi tilskipun gildir ekki um peningaleg verðmæti sem notuð eru fyrir greiðslur sem undanþágur gilda um eins og tilgreint er í 1. mgr. 3. gr. í tilskipun 2007/64/EB.

2. gr.

Skilgreiningar

Í þessari tilskipun er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

1. „rafeyrisfyrirtæki“: lögaðili sem hefur fengið starfsleyfi til gefa út rafeyri skv. II. bóli,
2. „rafeyrir“: geymd, peningaleg verðmæti á rafrænu formi, þ.m.t. á segulformi, sem krafa sem gefin er út á útgefandann við viðtöku fjármuna eins og þeir eru skilgreindir í 5. lið 4. gr. tilskipunar 2007/64/EB, og sem samþykktur er af einstaklingi eða lögaðila, öðrum en útgefanda rafeyrisins.

3. „útgefandi rafeyris“: stofnanir sem um getur í 1. mgr. 1. gr., stofnanir sem njóta góðs af undanþágunni í 3. mgr. 1. gr. og lögaðilar sem njóta góðs af undanþágu í 9. gr.,
4. „meðaltal útistandandi rafeyris“: meðaltal heildarfjárhæðar fjárskulda sem tengist rafeyri sem gefinn er út við lok hvers almanaksdags sex mánuði aftur í tímann, reiknað út fyrsta almanaksdag hvers almanaksmánaðar og sótt er um í þeim almanaksmánaði.

II. BÁLKUR

KRÖFUR UM STOFNUN OG REKSTUR RAFEYRISFYRIRTÆKJA OG VARFÆRNISEFIRLIT MEÐ ÞEIM

3. gr.

Almennar varfærnisreglur

1. Með fyrirvara um þessa tilskipun skulu 5. gr. 10.–15. gr., 7. mgr. 17. gr. og 18.–25. gr. tilskipunar 2007/64/EB gilda *ad breyttu breytanda* um rafeyrisfyrirtæki.
2. Rafeyrisfyrirtæki skulu tilkynna lögbærum yfirvöldum fyrirfram um breytingar sem máli skipta hvað varðar ráðstafanir til að varðveita fjármuni sem veitt hefur verið viðtaka í skiptum fyrir útgefinn rafeyri.
3. Einstaklingur eða lögaðili sem hefur ákveðið að taka yfir eða ráðstafa, beint eða óbeint, virkri eignarhlutdeild, í merkingu 11. liðar 4. gr. tilskipunar 2006/48/EB, í rafeyrisfyrirtæki eða til að auka frekar eða draga úr, beint eða óbeint, þessari virku eignarhlutdeild svo að hlutfall hlutafjár eða atkvæðisréttar nemi, fari yfir eða fari undir 20%, 30% eða 50%, eða þannig að rafeyrisfyrirtæki yrði, eða hætti að vera, dótturfélag hans, skal tilkynna lögbærum yfirvöldum um fyrirætlan sína áður en kemur til slíkrar yfirtöku, sölu, aukningar eða minnkunar.

Hinn fyrirhugaði yfirtökuaðili skal veita lögbæru yfirvaldi upplýsingar um hve stórum hluta þeir hyggjast ráða yfir og viðeigandi upplýsingar sem getið er um í 4. mgr. 19. gr. a í tilskipun 2006/48/EB.

Ef líklegt er að áhrif þeirra aðila sem um getur í 2. undirlið hafi slæm áhrif á trausta og varfærna stjórnun fyrirtækis skuli lögbær yfirvöld láta andstöðu sína í ljós eða grípa til annarra viðeigandi ráðstafana til að binda enda á það ástand. Slíkar ráðstafanir geta tekið til lögbanns, refsiaðgerða gagnvart stjórnendum eða forstöðumönnum, eða sviptingar atkvæðisréttar sem fylgir hlutabréfum hluthafa eða aðila sem um ræðir.

Svipaðar ráðstafanir skulu gilda gagnvart einstaklingum og lögpersónum sem ekki standa við þá skuldbindingu að veita upplýsingar fyrirfram, svo sem kveðið er á um í þessari málsgrein.

Ef eignarhlutdeildar er aflað þrátt fyrir andstöðu lögbærra yfirvalda skulu þessi yfirvöld, óháð öðrum refsiaðgerðum sem gripið er til, sjá svo um að því sé frestað að viðkomandi fái að nýta atkvæðisréttar síns eða að greidd atkvæði séu ógild eða hægt sé að ógilda þau.

Aðildarríkjum er heimilt að fella niður, eða leyfa lögbærum yfirvöldum sínum að fella niður, beitingu skuldbindinganna, að hluta eða öllu leyti, samkvæmt þessari málsgrein hvað varðar rafeyrisfyrirtæki sem annast einhverja eða alla þá starfsemi sem talin er upp í e-lið 1. mgr. 6. gr.

4. Aðildarríkin skulu leyfa rafeyrisfyrirtækjum að dreifa rafeyri og innleysa hann, gegnum einstaklinga eða lögaðila sem koma fram fyrir þeirra hönd. Ef rafeyrisfyrirtæki óskar eftir því að dreifa rafeyri í öðru aðildarríki, með því að ráða til þess slíkan einstakling eða lögaðila, skal hún fara að málsmeðferðinni sem sett er fram í 25. gr. tilskipunar 2007/64/EB.

5. Rafeyrisfyrirtæki skal ekki virkja umboðsaðila til að gefa út rafeyri þrátt fyrir 4. mgr. Rafeyrisfyrirtæki skal vera heimilt að veita greiðsluþjónustu sem um getur í a-lið 1. mgr. 6. gr. fyrir tilstilli umboðsaðila, en aðeins að uppfylltum skilyrðum í 17. gr. tilskipunar 2007/64/EB.

4. gr.

Stofnfé

Aðildarríki skulu krefjast þess að við viðtöku starfsleyfis eigi rafeyrisfyrirtæki stofnfé sem í eru þeir liðir sem settir eru fram í a- og b-lið 57. gr. tilskipunar 2006/48/EB og nemi a.m.k. 350.000 evrum.

5. gr.

Eigið fé

1. Eigið fé rafeyrisfyrirtækis, eins og það er skilgreint í 57.–61. gr. og 63., 64. og 66. gr. tilskipunar 2006/48/EB, má ekki fara niður fyrir þá upphæð sem krafist er skv. 2.–5. mgr. þessarar gr. eða 4. gr. þessarar tilskipunar, eftir því hvor er hærrí.

2. Hvað varðar starfsemina sem um getur í a-lið 1. mgr. 6. gr. og tengist ekki útgáfu rafeyris skulu kröfur um eigið fé rafeyrisfyrirtækis reiknaðar í samræmi við eina af þremur aðferðum (A, B eða C) sem settar eru fram í 1. og 2. mgr. 8. gr. í tilskipun 2007/64/EB. Lögbær yfirvöld skulu ákvarða viðeigandi aðferðir í samræmi við landslög.

Hvað varðar starfsemi sem tengist útgáfu rafeyris skal reikna kröfur um eigið fé rafeyrisfyrirtækis í samræmi við aðferð D eins og hún er sett fram í 3. mgr.

Rafeyrisfyrirtæki skulu ávallt hafa yfir að ráða eigin fé sem er að minnsta kosti jafnt summu krafanna sem um getur í fyrstu og annarri undirgrein.

3. Aðferð D: Eigið fé rafeyrisfyrirtækis hvað varðar starfsemina sem tengist útgáfu rafeyris skal nema 2% hið minnsta af meðaltali útistandandi rafeyris.

4. Ef rafeyrisfyrirtæki stundar einhverja af þeirri starfsemi sem um getur í a-lið 1. mgr. 6. gr. og tengist hvorki útgáfu rafeyris né neinnar þeirrar starfsemi sem um getur í b-lið 1. mgr. 6. gr. og fjárhæð útistandandi rafeyris er ekki þekkt fyrir fram skulu lögbær yfirvöld heimila rafeyrisfyrirtækjum að reikna út kröfur um eigið fé á grundvelli dæmigerðs hlutar sem talið er að verði notaður til að gefa út rafeyri, að því tilskildu að hægt sé að meta slíkan dæmigerðan hlut með góðu móti á grundvelli sögulegra gagna og með þeim hætti að lögbær yfirvöld samþykki. Ef rafeyrisfyrirtæki hefur ekki starfað í nægilega langan tíma skulu kröfur til þess um eigið fé reiknaðar á grundvelli áætlaðs útistandandi rafeyris eins og fram kemur í viðskiptaáætlun þess, með fyrirvara um breytingar á áætluninni sem lögbær yfirvöld kunna að hafa óskað eftir.

5. Lögbær yfirvöld geta, á grundvelli mats á áhættustýringarferlum, áhættutapsferlum, áhættugagnagrunns og innri eftirlitskerfum rafeyrisfyrirtækis gert kröfu um að eigið fé rafeyrisfyrirtækisins sé allt að 20% hærri en fjárhæðin sem gæti leitt af beitingu aðferðarinnar sem er valin í samræmi við 2. mgr., eða heimilað rafeyrisfyrirtækinu að fjárhæð eigin fjár sé allt að 20% lægri en fjárhæðin sem myndi leiða af beitingu þeirra aðferðar sem valin er í samræmi við 2. mgr.

6. Aðildarríki skulu grípa til viðeigandi ráðstafana til að koma í veg fyrir endurtekna notkun þátta sem geta talist til eigin fjár:

a) ef rafeyrisfyrirtæki tilheyrir sömu samstæðu og annað rafeyrisfyrirtæki, lánastofnun, greiðslustofnun, fjárfestingarfyrirtæki, eignastýringatæki eða trygginga- eða endurtryggingafélag,

b) ef rafeyrisfyrirtæki annast aðra starfsemi en útgáfu rafeyris

7. Ef skilyrðin, sem mælt er fyrir um í 69. gr. tilskipunar 2006/48/EB, eru uppfyllt geta aðildarríkin eða lögbær yfirvöld þeirra valið að beita ekki 2. og 3. gr. þessarar tilskipunar gagnvart rafeyrisfyrirtækjum sem falla undir samstæðueftirlit móðurlánastofnunar samkvæmt tilskipun 2006/48/EB.

6. gr.

Starfsemi

1. Rafeyrisfyrirtækjum er heimilt, auk útgáfu rafeyris, að annast eftirfarandi starfsemi:
 - a) veitingu greiðsluþjónustu sem talin er upp í viðauka við tilskipun 2007/64/EB,
 - b) lánveitingar í tengslum við greiðsluþjónustu sem um getur í 4., 5. og 7. lið í viðauka við tilskipun 2007/64/EB, ef skilyrðin í 3. og 5. mgr 16. gr við þá tilskipun eru uppfyllt,
 - c) veitingu rekstrarþjónustu og nátengda stoðþjónustu hvað varðar útgáfu rafeyris eða veitingu greiðsluþjónustu sem um getur í a-lið,
 - d) rekstur greiðslukerfa eins og þau eru skilgreind í 6. lið 4. gr. í tilskipun 2007/64/EB og án þess að hafa áhrif á 28. gr. við þá tilskipun,
 - e) aðra starfsemi en útgáfu rafeyris, með hliðsjón af viðeigandi lögum Bandalagsins og landslögum einstakra ríkja.

Lán sem um getur í b-lið fyrstu undirgreinar skulu ekki veitt af þeim fjármunum sem tekið er við í skiptum fyrir útgefnin rafeyri og eru varðveitt í samræmi við 1. mgr. 7. gr.

2. Rafeyrisfyrirtæki skulu ekki taka við innlánum eða öðrum endurgreiðanlegum fjármunum frá almenningi í skilningi 5. gr. tilskipunar 2006/48/EB.
3. Öllum fjármunum sem rafeyrisfyrirtæki taka við frá handhöfum rafeyris skal skipt fyrir rafeyri án tafar. Rafeyrisfyrirtæki skulu ekki taka við innlánum eða öðrum endurgreiðanlegum fjármunum frá almenningi í skilningi 5. gr. í tilskipun 2006/48/EB.
4. Ákvæði 2. og 4. mgr. 16. gr. í tilskipun 2007/64/EB skulu gilda um fjármuni sem veitt er viðtaka fyrir starfsemi sem um getur í a-lið 1. gr. og tengjast ekki útgáfu rafeyris.

7. gr.

Kröfur um varðveislu fjármuna

1. Aðildarríki skulu krefjast þess að rafeyrisfyrirtæki varðveiti þá fjármuni sem veitt hefur verið viðtaka í skiptum fyrir rafeyri sem gefinn hefur verið út í samræmi við 1. og 2. mgr. 9. gr. í tilskipun 2007/64/EB. Ekki þarf að varðveita fjármuni, sem tekið við sem greiðslu með greiðslumiðli, fyrr en þeir eru færðir sem tekjur á greiðslureikning rafeyrisfyrirtækisins eða þeir eru gerðir aðgengilegir rafeyrisfyrirtækinu í samræmi við kröfur um framkvæmdartíma sem mælt er fyrir um í tilskipun 2007/64/EB þar sem það á við. Hvað sem öðru líður skulu slíkir fjármunir varðveittir eigi síðar en fimm virkum dögum síðar, eins og þeir eru skilgreindir í 27. lið 4. gr. í þeirri tilskipun, eftir útgáfu rafeyris.

2. Að því er varðar 1. mgr., eru öruggar, áhættulitlar eignir eignaliðir sem falla undir einn af flokkunum sem settir eru fram í töflu 1 í 14. lið í I. viðauka tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2006/49/EB frá 14. júní 2006 um eiginfjárkröfur fjárfestingarfyrirtækja og lánastofnana ⁽¹⁾ þar sem gjald fyrir tiltekið áhættufjármagn er 1,6% að hámarki, að undanskildum öðrum fullgildum liðum eins og þeir eru skilgreindir í 15. lið þess viðauka.

Að því er varðar 1. mgr. eru öruggar, áhættulitlar eignir líka eignarliðir í verðbréfasjóðum (UCITS) sem fjárfesta eingöngu í eignum sem tilgreindar eru í fyrstu undirgrein.

Í undantekningartilvikum og með nægilegum rökum er lögbærum yfirlöndum heimilt, á grundvelli mats á öryggi, binditíma, virði eða öðrum áhættuþáttum eignanna sem tilgreindur er í fyrstu eða annarri undirgrein, að ákvarða hverjar þessara eigna eru ekki öruggar og áhættulitlar eignir að því er varðar 1. mgr.

3. Ákvæði 9. gr. í tilskipun 2007/64/EB skulu gilda um rafeyrisfyrirtæki að því er varðar starfsemi sem um getur í a-lið 1. mgr. 6. gr. þessarar tilskipunar og tengist ekki útgáfu rafeyris.

4. Að því er varðar 1. og 3. mgr. geta aðildarríki eða lögbær yfirlönd þeirra ákveðið, í samræmi við landslög, hvaða aðferðum rafeyrisfyrirtæki skuli beita til að varðveita fjármuni.

8. gr.

Tengsl við þriðju lönd

1. Aðildarríkin skulu ekki beita ákvæðum gagnvart útibúi rafeyrisfyrirtækis með aðalskrifstofu utan Bandalagsins, hvort heldur er við stofnun þess eða rekstur, sem fela í sér hagstæðari kjör en veitt eru rafeyrisfyrirtæki með aðalskrifstofur sínar innan Bandalagsins.

2. Lögbær yfirlönd skulu tilkynna framkvæmdastjórninni um öll starfsleyfi sem veitt eru útibúum rafeyrisfyrirtækja með aðalskrifstofu utan Bandalagsins.

3. Með fyrirvara um 1. mgr. er Bandalaginu heimilt, með samningum sem gerðir við eitt eða fleiri þriðju lönd, að samþykkja að beita ákvæðum sem veita útibúum rafeyrisfyrirtækja sem hafa aðalskrifstofur sínar utan Bandalagsins jafngild réttindi á öllu yfirráðasvæði Bandalagsins.

9. gr.

Valfrjálssar undanþágur

1. Aðildarríkjum er heimilt að fella niður, eða leyfa lögbærum yfirlöndum sínum að fella niður málsmeðferðir og skilyrði, að hluta eða öllu leyti, sem sett eru fram í 3., 4., 5. og 7. gr. þessarar tilskipunar, að undanskildum 20., 22., 23. og 24. gr. tilskipunar 2007/64/EB, og heimilað að lögaðilar séu færðir í skrá um rafeyrisfyrirtæki ef báðum eftirfarandi kröfum er fullnægt:

⁽¹⁾ Stjótið. ESB L 177, 30.6.2006, bls. 201.

- a) starfsemin í heild skapar að meðaltali útistandandi fjárhæð rafeyris sem fer ekki yfir þau mörk sem aðildarríkið tiltekur, en sem í engum tilfellum nemur hærri fjárhæð en 5.000.000 evrum, og
- b) enginn þeirra einstaklinga, sem ábyrgir eru fyrir stjórn eða rekstri fyrirtækisins, hafi verið dæmdur fyrir brot sem tengjast peningaþvætti, fjármögnun hryðjuverkastarfsemi eða öðrum fjármálaglæpum.

Ef rafeyrisfyrirtæki stundar einhverja af þeirri starfsemi sem um getur í a-lið 1. mgr. 6. gr og tengist hvorki útgáfu rafeyris né neinni þeirri starfsemi sem um getur í b- til e-lið 1. mgr. 6. gr. og fjárhæð útistandandi rafeyris er óþekkt fyrirfram skulu lögbær yfirvöld heimila rafeyrisfyrirtækjum að beita ákvæðum a-liðar fyrstu undirgreinar á grundvelli dæmigerðs hlutar sem talið er að verði notaður til að gefa út rafeyri, að því tilskildu að hægt sé að meta slíkan dæmigerðan hlut með góðu móti á grundvelli sögulegra gagna og með þeim hætti að lögbær yfirvöld samþykki. Ef rafeyrisfyrirtæki hefur ekki starfað í nægilega langan tíma skal sú krafa metin á grundvelli áætlaðs útistandandi rafeyris eins og fram kemur í viðskiptaáætlun þess, með fyrirvara um breytingar á áætluninni sem lögbær yfirvöld kunna að hafa óskað eftir.

Aðildarríkin geta einnig kveðið á um að valfrjálssar undanþágur, sem veittar eru samkvæmt þessari grein, séu háðar viðbótarkröfum um hámarksfjárhæð til geymslu á greiðslumiðlinum eða á greiðslureikningi neytanda þar sem rafeyririnn er geymdur.

Lögaðili, sem skráður er í samræmi við þessa grein, getur aðeins veitt greiðsluþjónustu sem tengist ekki rafeyri sem gefinn er út í samræmi við þessa grein, að uppfylltum skilyrðum í 26. gr tilskipunar 2007/64/EB.

2. Gera skal kröfu um að lögaðili, sem skráður er í samræmi við 1. mgr., hafi aðalskrifstofu í aðildarríkinu þar sem reksturinn fer í reynd fram.

3. Farið skal með lögaðila sem skráður er í samræmi við 1. gr. sem rafeyrisfyrirtæki. Þó skulu 9. mgr. 10. gr. og 25. gr. tilskipunar 2007/64/EB ekki gilda um hann.

4. Aðildarríki geta kveðið á um að lögaðili, sem skráður er í samræmi við 1. mgr., geti aðeins tekið þátt í hluta þeirrar starfsemi sem tilgreind er í 1. mgr. 6. gr.

5. Lögaðili sem um getur í 1. gr. skal:

- a) tilkynna lögbærum yfirvöldum um allar breytingar á eigin aðstæðum sem skipta máli hvað varðar skilyrðin sem tiltekin eru í 1. gr., og

- b) gera grein fyrir meðaltali útistandandi rafeyris a.m.k. árlega, á þeim degi sem lögbær yfirvöld tilgreina.

6. Aðildarríkin skulu gera nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að viðkomandi lögaðili sækji um starfsleyfi innan 30 almanaksdaga í samræmi við 3. gr. ef skilyrðin, sem sett eru fram í 1., 2. og 4. mgr., eru ekki lengur uppfyllt. Þeim lögaðilum, sem ekki hafa sótt um starfsleyfi innan þess tíma, skal bannað að gefa út rafeyri, í samræmi við 10. gr.

7. Aðildarríkin skulu tryggja að lögbær yfirvöld sín hafi fullnægjandi valdheimildir til að sannreyna að áfram sé farið að kröfum þeim sem mælt er fyrir um í þessari grein.

8. Þessi grein gildir ekki að því er varðar ákvæðin í tilskipun 2005/60/EB eða landsbundin ákvæði einstakra aðildarríkja gegn peningaþvætti.

9. Ef aðildarríki nýtir sér undanþáguna sem kveðið er á um í 1. mgr. skal það tilkynna framkvæmdastjórninni um það eigi síðar en 30. apríl 2011. Aðildarríkið skal þegar í stað tilkynna framkvæmdastjórninni um síðari breytingar. Auk þess skal aðildarríkið tilkynna framkvæmdastjórninni um fjölda lögaðila og, á ársgrundvelli, um heildarfjárhæð útgefins útistandandi rafeyris 31. desember á hverju almanaksári eins og um getur í 1. mgr.

III. BÁLKUR

ÚTGÁFA RAFEYRIS OG MÖGULEIKI Á INNLAUSN

10. gr.

Bann við útgáfu rafeyris

Með fyrirvara um 18. gr. skulu aðildarríkin banna einstaklingum eða lögaðilum, sem eru ekki útgefendur rafeyris, að gefa út rafeyri.

11. gr.

Útgáfa og möguleiki á innlausn

1. Aðildarríkin skulu tryggja að útgefendur rafeyris gefi út rafeyri á nafnverði þegar tekið er við fjármunum.

2. Aðildarríkin skulu tryggja að útgefendur rafeyris innleysi, hvenær sem er og á nafnverði, peningaleg verðmæti rafeyris í þeirra vörslu að kröfu handhafa rafeyrisins.

3. Í samningnum milli útgefanda rafeyris og handhafa skal, á greinilegan og áberandi hátt, tilgreina skilyrði fyrir innlausn, þ.m.t. allar tengdar þóknarir, og skal handhafi rafeyrisins upplýstur um þessi skilyrði áður en samningur eða tilboð verða bindandi fyrir hann.

4. Aðeins má taka þóknun fyrir innlausn ef það er tilgreint í samningnum í samræmi við 3. mgr. og aðeins í eftirfarandi tilvikum:

- ef gerð er krafa um innlausn fyrir lok samningsins,
- ef samningurinn kveður á um daginn sem hann fellur úr gildi og handhafi rafeyrisins segir samningnum upp fyrir þann dag, eða
- ef innlausnar er krafist meira en ári eftir daginn sem samningurinn féll úr gildi.

Allar slíkar þóknarir skulu vera hóflegar og í réttu hlutfalli við raunverulegan kostnað sem útgefandi rafeyrisins stofnar til.

5. Ef innlausnar er krafist áður en samningurinn fellur úr gildi getur handhafi rafeyrisins krafist innlausnar hans í heild eða að hluta.

6. Ef handhafi rafeyrisins krefst innlausnar allt að ári eftir að samningurinn fellur úr gildi:

- skal samtala peningalegs verðmætis rafeyrisins innleyst, eða
- skal innleysa alla þá fjármuni sem handhafi rafeyrisins krefst, ef rafeyrisfyrirtæki stundar einhverja eða alla þá starfsemi sem skráð er í e-lið 1. mgr. 6. gr. og ekki er vitað fyrirfram hvaða hlutfall fjármuna á að nota sem rafeyri,

7. Þrátt fyrir 4., 5. og 6. mgr. skal réttur aðila til innlausnar, annarra en neytanda sem tekur við rafeyri, lúta samningsbundnu samkomulagi milli útgefanda rafeyrisins og þess aðila.

12. gr.

Bann við vöxtum

Aðildarríkin skulu banna að veittar séu þóknarir eða aðrar bætur vegna þess tíma sem handhafi rafeyris hefur þá með höndum.

13. gr.

Kæru- og úrlausnarmeðferð utan réttar fyrir lausn deilumála

Með fyrirvara um þessa tilskipun skal 5. kafli í IV. bálki tilskipunar 2007/64/EB gilda *að breyttu breytanda* um útgefendur rafeyris að því er varðar skyldur þeirra sem leiða af þessum bálki.

IV. BÁLKUR

LOKAÁKVÆÐI OG FRAMKVÆMDARRÁÐSTAFANIR

14. gr.

Framkvæmdarráðstafanir

1. Framkvæmdastjórnin getur samþykkt ráðstafanir sem nauðsynlegar eru til að uppfæra ákvæði þessarar tilskipunar til að hafa hliðsjón af verðbólgu eða tækni- og markaðspróun. Þessar ráðstafanir, sem er ætlað að breyta veigalitlum þáttum

þessarar tilskipunar, skulu samþykktar í samræmi við þá stjórnsýslumálsmeðferð með eftirliti, sem um getur í 2. mgr. 15. gr.

2. Framkvæmdastjórnin skal samþykkja ráðstafanir til að tryggja samleitni í beitingu undanþágnanna sem um getur í 4. og 5. mgr. 1. gr. Þessar ráðstafanir, sem er ætlað að breyta veigalitlum þáttum þessarar tilskipunar, skulu samþykktar í samræmi við þá stjórnsýslumálsmeðferð með eftirliti, sem um getur í 2. mgr. 15. gr.

15. gr.

Nefndarmeðferð

1. Framkvæmdastjórnin skal njóta aðstoðar greiðslunefndarinnar sem komið er á fót í samræmi við 85. gr. tilskipunar 2007/64/EB.

2. Þegar vísað er til þessarar málsgreinar gilda ákvæði 1.–4. mgr. 5. gr. a og 7. gr. ákvörðunar 1999/468/EB, með hliðsjón af ákvæðum 8. gr. hennar.

16. gr.

Full samhæfing

1. Með fyrirvara um 1. gr (3. mgr.), 3. gr. (6. undirgrein 3. mgr.), 5. gr. (7. mgr.), 7. gr. (4. mgr.), 9. gr. og 18. gr. (2. mgr.), og að því marki sem þessi tilskipun felur í sér samhæfingu, skulu aðildarríkin ekki viðhalda eða taka upp önnur ákvæði en þau sem mælt er fyrir um í þessari tilskipun.

2. Aðildarríki skulu sjá til þess að útgefandi rafeyris víki ekki frá ákvæðum landslaga, þannig að það skaði handhafa rafeyris, að því er varðar framkvæmd og samræmi við ákvæði þessarar tilskipunar nema sérstaklega sé kveðið á um það í henni.

17. gr.

Endurskoðun

Framkvæmdastjórnin skal, eigi síðar en 1. nóvember 2012, leggja skýrslu fyrir Evrópuþingið og ráðið, efnahags- og félagsmálanefnd Evrópubandalaganna og Evrópska seðlabankann um framkvæmd þessarar tilskipunar og áhrif hennar, einkum að því er varðar varfærniskröfur vegna rafeyrisfyrirtækja, ásamt tillögu um endurskoðun hennar, eftir því sem við á.

18. gr.

Bráðabirgðaákvæði

1. Aðildarríkin skulu heimila rafeyrisfyrirtækjum sem hafa hafið starfsemi fyrir 30. apríl 2011 í samræmi við landslög sem varða lögleiðingu tilskipunar 2000/46/EB, í aðildarríkinu þar sem aðalskrifstofur þeirra eru, að halda áfram þeirri starfsemi í viðkomandi aðildarlandi, eða öðrum aðildarríkjum, í samræmi við það gagnkvæma viðurkenningarfyrirkomulag sem kveðið er á um í tilskipun 2000/46/EB, án þess að krafa sé gerð um þau sæki um starfsleyfi í samræmi við 3. gr. þessarar tilskipunar eða þau hlíti hinum ákvæðunum sem mælt er fyrir um eða sem um getur í II. bálki þessarar tilskipunar.

Aðildarríkin skulu krefjast þess að þau rafeyrisfyrirtæki leggi fram allar viðeigandi upplýsingar til lögbærra yfirvalda til að þau geti, eigi síðar en 30. október 2011, metið hvort rafeyrisfyrirtækin uppfylli þær kröfur sem mælt er fyrir um í þessari tilskipun, og ef ekki, til hvaða ráðstafana þurfi að grípa til að til að tryggja að farið sé að ákvæðum eða hvort innköllun starfsleyfis sé viðeigandi.

Veita skal rafeyrisfyrirtækjum sem fara að ákvæðum starfsleyfi, þau færð á skrá og þess krafist að þær uppfylli kröfurnar í II. bálki. Ef rafeyrisfyrirtæki uppfylla ekki þær kröfur sem mælt er fyrir um í þessari tilskipun í síðasta lagi 30. október 2011 skal þeim bannað að gefa út rafeyri.

2. Aðildarríkin geta kveðið á um að rafeyrisfyrirtækjum sé sjálfkrafa veitt starfsleyfi og að þau séu færð á skrá eins og kveðið er á um í 3. gr. ef lögbær yfirvöld hafa þegar sannanir fyrir því að viðkomandi rafeyrisfyrirtæki uppfylli þær kröfur sem mælt er fyrir um í 3., 4. og 5. gr. Áður en starfsleyfi er veitt skulu lögbær yfirvöld tilkynna það viðkomandi rafeyrisfyrirtækjum.

3. Aðildarríkin skulu heimila rafeyrisfyrirtækjum sem hafa hafið starfsemi fyrir 30. apríl 2011 í samræmi við landslög sem varða lögleiðingu 8. gr. tilskipunar 2000/46/EB, að halda áfram þeirri starfsemi í viðkomandi aðildarlandi í samræmi við tilskipun 2000/46/EB til 30. apríl 2012, án þess að krafa sé gerð um að þau sæki um starfsleyfi skv. 3. gr. þessarar tilskipunar eða hliti hinum ákvæðunum sem mælt er fyrir um, eða sem um getur, í II. bálki þessarar tilskipunar. Rafeyrisfyrirtækjum sem hvorki hafa fengið starfsleyfi á þessu tímabili né undanþágu í skilningi 9. gr. þessarar tilskipunar skal bannað að gefa út rafeyri.

19. gr.

Breytingar á tilskipun 2005/60/EB

Tilskipun 2005/60/EB er breytt sem hér segir:

1. Í stað a-liðar 2. mgr. 3. gr. komi eftirfarandi:

„a) fyrirtæki sem ekki er lánastofnun og annast einn eða fleiri af þeim þáttum sem taldir eru í 2.–12. lið og 14. og 15. lið í I. viðauka við tilskipun 2006/48/EB, þ.m.t. starfsemi gjaldeyrismiðlana (bureaux de change),“

2. Í stað d-liðar 5. mgr. 11. gr. kemur eftirfarandi:

„d) rafeyri, eins og hann er skilgreindur í 2.lið 2. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2009/110/EB frá 16. september 2009 um stofnun og rekstur rafeyrisfyrirtækja og varfærnisefirlit með þeim (*) þar sem hámarksfjárhæð sem vistuð er rafrænt í miðlinum skal vera 250 evrur, ef ekki er unnt að endurhlaða hann, eða, ef hægt er að endurhlaða miðilinn, fjárhæð að hámarki 2500 evrur

á almanaksárinu, nema þegar fjárhæð að upphæð 1000 evrur eða meira á sama almanaksári er innleyst að kröfu handhafa rafeyrisins í samræmi við 11. gr. tilskipunar 2009/110/EB. Að því er varðar greiðslumiðlun innanlands geta aðildarríkin eða lögbær yfirvöld þeirra hækkað fjárhæðina úr 250 evrum, sem um getur í þessum lið, í 500 evrur að hámarki.

(*) Stjtið. ESB L 267, 10.10.2009, bls. 7.“

20. gr.

Breytingar á tilskipun 2006/48/EB

Tilskipun 2006/48/EB er breytt sem hér segir:

1. Ákvæðum 4. gr. er breytt sem hér segir:

a) Í stað 1. liðar komi eftirfarandi:

„1. „lánastofnun“: fyrirtæki sem starfar við að taka á móti innlánnum eða öðrum endurgreiðanlegum fjármunum frá almenningi og veita lán fyrir eigin reikning,“

b) Í stað 5. liðar komi eftirfarandi:

„5. „fjármálastofnun“: fyrirtæki sem er ekki lánastofnun og starfar einkum að öflun eignarhluta eða stundar einhverja eða alla þá starfsemi sem um getur í 2.–12. lið og 15. lið í I. viðauka,“

2. Eftirfarandi liður bætist við I. viðauka:

„15. Útgáfa rafeyris.“

21. gr.

Niðurfelling

Tilskipun 2000/46/EB falli úr gildi frá og með 30. apríl 2011, með fyrirvara um 1. og 3. mgr 18. gr. þessarar tilskipunar.

Líta ber á tilvísun í niðurfelldu tilskipunina sem tilvísun í þessa tilskipun.

22. gr.

Lögleiðing

1. Aðildarríkin skulu samþykka og birta nauðsynleg lög og stjórnsýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 30. apríl 2011. Þau skulu þegar í stað senda framkvæmdastjórninni texta þessara ráðstafana.

Þau skulu beita þessum ráðstöfunum frá 30. apríl 2011.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessar ráðstafanir skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þær eru birtar opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

2. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni helstu ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi nær til.

23. gr.

Gildistaka

Tilskipun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

24. gr.

Viðtakendur

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Strassborg 16. september 2009.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

J. BUZEK

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

C. MALMSTRÖM

forseti.